

занлжкѣ отъ три страни, а именно : отъ сѣверо-источна, отъ источна и отъ къмъ Тунджа.

Неприятелтъ чакалъ рускитѣ войски вѣнѣ отъ Казанлжкѣ 1½ километри. Той ималъ два баталиона редовенъ аскеръ, нѣколко анадолеки редифъ и три топа. Но той очаквалъ подкрѣпление отъ Шипка. Около 7 часа, сутринята, сръдната руска колона, която имала петъ баталиона и 10 топа, загърмѣла изъ топоветѣ. Въ това врѣме дѣсната колона испрѣварила шипченския аскеръ и, като заловила този сѣщи рѣтъ, къмъ който отивалъ аскерътъ, захванала да обикаля неприятелската позиция. Въ това сѣщото врѣме, лѣвата колона забиколила дѣсното крило на неприятелската позиция и поченала бойъ съ топоветѣ. Неприятелтъ се оттеглилъ къмъ Казанлжкѣ, опиталъ се да си пробие пѣтъ къмъ Карлово, видѣлъ че не може и се повърнѣлъ къмъ Шипка, гдѣто вече се билъ оттеглилъ спомагателний аскеръ. Но защото лѣвото турско крило било сѣщо обиколено отъ дѣсната руска колона, турцитѣ не сполучили да се оттеглятъ и къмъ Шипка : тогазъ тѣ ударили на разбѣрканъ бѣгъ, кому кждѣ очи видѣтъ. Въ този бой руситѣ съ сила взели три топа, 400 плѣнници, въ това число 3 офицери. Руската войска загубила 3 убити и 11 ранени.

Около 12 часа, прѣзъ деня, Казанлжкѣ билъ въ руски рѣцѣ, освободенъ отъ турско иго. Тукашната сръща на рускитѣ войници, както по-послѣ и въ Ески-загра, надминжала не само сръщитѣ въ Свищовъ и въ Търново, но и всѣка въображаема сръща на освободителъ въ освобождавана страна.

Гурко желаялъ тозъ часъ да удари къмъ Шипка и въ сѣщия день да завземе прохода, както сѣ били съгласили съ генерала Дерожински ; но пѣхотата била страшно уморена и изнемощена отъ жегата, въ която се била юнашки и прѣслѣждала неприятеля. За това Гурко рѣшилъ да я остави да си поотдѣхне, а трѣгнѣлъ къмъ